

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu lider vi i Det Radikale Venstre ikke af den amtsfobi, der har ramt store dele – ja, faktisk et flertal – af det danske Folketing, og vi er sikre på, at det kan blive en del af behandlingstilbudene i alle regioner, hvis man må imødesee, at der bliver et andet flertal. Vi har ikke noget problem med, at regionerne får en del af identiteten fra de amter, vi kender i dag, for ligesom der er dårlige ting at sige om amterne, er der også gode ting at sige om amterne, og derfor synes vi ikke, det er at opstille et skræmmebillede, tværtimod.

Kl. 18.50

Til det andet: Jo, jeg synes, det er en spændende opgave, men jeg synes, det kunne have været en langt mere spændende opgave, og jeg synes, at man kunne have været langt mere præcis med hensyn til den demokratiske forankring, hvis der havde været en klar sammenhæng mellem, at man også skulle tage ansvar for midlernes frembringelse og ikke kun for måden, de bliver brugt på. Det er det, der er det principielle spørgsmål, snarere end om opgaven er spændende eller ej, for jeg kan forsikre, at de gode folk, som vi har opstillet til regionsvalget, vil gå på med krum hals.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen jeg er naturligvis enig i, at der er gode ting at sige om amterne. Amterne har jo forvaltet området på en fornuftig måde, og udgangspunktet er jo ikke en kritik af amterne, men et ønske om at gøre det bedre, gøre det mere gennemskueligt, skabe en ny model og sikre, at vi går fra tre til to led. Men er det sådan, at fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre i virkeligheden agter at gøre regionerne til amter, hvis man får magt, som man har agt?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu har jeg meget stor respekt for hr. Christian Wedell-Neergaards evne til at argumentere, og jeg synes, vi har rigtig gode debatter her i salen. Men jeg må indrømme, at jeg ikke synes, det sidste hang helt sammen. På den ene side må ønsket om at nedlægge amterne ikke opfattes som en kritik af amterne, men det er meget vigtigt, at vi kun har to led i Danmark. Det synes at være lidt modsætningsfyldt, at noget, der altså må være velfungerende og udmærket, skal nedlægges, fordi man hellere vil tælle til to end til tre.

Dermed vender vi jo tilbage til det, der har været en del af den grundlæggende diskussion mellem os: Skal man, som regeringen og Dansk Folkeparti gør, tage udgangspunkt i, at amterne skal væk, eller skal man tage udgangspunkt i, hvad der kræves, for at opgaverne kan løses på en stadig bedre måde? Vi er tilhængere af det sidste udgangspunkt, for vi er ikke spor bange for amter eller noget, der ligner amter, og vi tror, at regionerne kan blive meget bedre, hvis vi giver dem de politiske muskler tilbage.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, og så går vi videre i ordfører-rækken.

Anne Baastrup (SF):

Dette lovforslag bærer præg af, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke har tillid til de politikere, der nu skal vælges til regionerne. Man tør ikke overlade til dem selv at forvalte de penge, som man måtte finde ud af at de skal have, og det er en tilbagevendt til gamle dage. En af de store, gode ting, der skete i forbindelse med kommunalreformen i 1970, var en gradvis afvikling af enhver form for cigarkassesystem, men det, vi nu får, er en total genindførelse af cigarkassesystemet i et enkelt forvaltningsselement.

Det er mig en kilde til undren, hvorfor man træffer beslutning om disse vandtætte skotter mellem de forskellige områder. Jeg fatter ikke, at man med åbne øjne kan se på, at takstfinansiering af de sociale tilbud nødvendigvis vil betyde, at kommunerne kan sætte så høje takster for de forskellige sociale institutioner, at man gradvis vil kunne udhule deres grundlag. Forudsætningen for den specialiserede udvikling af de sociale tilbud er, at der rent faktisk er midler til at udvikle dem, og hvor skal de komme fra? Via taksterne.

Samtidig er det en kilde til undren for mig, at man som det eneste land i verden kan finde på at konstruere en metode til at finansiere hele sundhedsvæsenet, som ikke ses nogen andre steder. Ikke én eneste uafhængig sundhedsøkonom vil stå bag det, og samtidig kan vi jo også se, at alle de steder, hvor man finansierer via det statslige bloktilskud på sundhedsvæsenet, bliver det ganske uigennemsigtigt og ganske ustyrligt.

Kl. 18.55

For SF har det været afgørende, at de regioner, vi nu får, rent faktisk får mulighed for at handle politisk. De har ikke mulighed for at ud-